

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

Beknopt Verslag

VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE COMMISSIE VOOR DE BINNENLANDSE ZAKEN,
DE ALGEMENE ZAKEN EN HET OPENBAAR AMBT
VAN

14 - 12 - 1999
ochtend

AGALEV-ECOLO	:	Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
CVP	:	Christelijke Volkspartij
FN	:	Front National
PRL FDF MCC	:	Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone-Mouvement des Citoyens pour le Changement
PS	:	Parti socialiste
PSC	:	Parti social-chrétien
SP	:	Socialistische Partij
VLAAMS BLOK	:	Vlaams Blok
VLD	:	Vlaamse Liberalen en Democraten
VU&ID	:	Volksunie&ID21

Afkorting bij de nummering van de publicaties :		Abréviations dans la numérotation des publications :	
DOC 50 0000/000	: Parlementair document van de 50e zittingsperiode + het nummer en het volgnummer	DOC 50 0000/000	: Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° et du n° consécutif
QRVA	: Schriftelijke Vragen en Antwoorden	QRVA	: Questions et Réponses écrites
HA	: Handelingen (Integraal Verslag)	HA	: Annales (Compte Rendu Intégral)
BV	: Beknopt Verslag	CRA	: Compte Rendu Analytique
PLEN	: Plenum	PLEN	: Séance plénière
COM	: Commissievergadering	COM	: Réunion de commission

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers	Publications officielles éditées par la Chambre des représentants
Bestellingen :	Commandes :
Tel. : 02/549 81 60	Tél. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74	Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be	www.laChambre.be
e-mail : alg.zaken@deKamer.be	e-mail : aff.generales@laChambre.be

INHOUD

COMMISSIE VOOR DE BINNENLANDSE ZAKEN, DE ALGEMENE ZAKEN EN HET OPENBAAR AMBT – C 070

INTERPELLATIE EN VRAGEN

– Interpellatie van de heer **Alfons Borginon** tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over het grootstedenbeleid (nr. 153)

Sprekers : **Alfons Borginon**, **Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid, en **Francis-Xavier de Donnea** 5

– Vraag van de heer **Claude Desmedt** tot de minister van Binnenlandse Zaken over administratieve sancties in de gemeenten (nr. 548)

Sprekers : **Claude Desmedt** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken 8

– Vraag van mevrouw **Géraldine Pelzer-Salandra** tot de minister van Binnenlandse Zaken over de devolutie van de kopstemmen (nr. 529)

Sprekers : **Géraldine Pelzer-Salandra** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken 8

– Vraag van mevrouw **Géraldine Pelzer-Salandra** tot de minister van Binnenlandse Zaken over de interventie van de Burgerlijke Bescherming in de Hoge Ardennen (nr. 575)

Sprekers : **Géraldine Pelzer-Salandra** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken 9

– Vraag van de heer **Marcel Hendrickx** tot de minister van Binnenlandse Zaken over de politiebijstand aan geneesheren (nr. 608)

Sprekers : **Marcel Hendrickx** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken 9

– Vraag van de heer **Paul Timmermans** tot de minister van Binnenlandse Zaken over de verblijfsvergunningen voor buitenlandse studenten (nr. 587)

Sprekers : **Paul Timmermans** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken 10

– Vragen van mevrouw **Kristien Grauwels** en de heer **Bart Somers** tot de minister van Binnenlandse Zaken over de immigratieambtenaren (nrs 618 en 648)

Sprekers : **Kristien Grauwels** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken 10

– Vraag van de heer **Gerolf Annemans** tot de minister van Binnenlandse Zaken over leeuwenvlaggen op Blijde Intredes (nr. 615)

Sprekers : **Gerolf Annemans** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken 11

– Vraag van de heer **Bart Laeremans** tot de minister van Binnenlandse Zaken over de achterstand bij de Raad van State (nr. 570)

Sprekers : **Bart Laeremans** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken 12

– Vragen van de heren **Daniël Vanpoucke** en **Karel Van Hoorebeke** tot de minister van Binnenlandse Zaken over het sociaal statuut van lokale mandatarissen (nrs 629 en 660)

Sprekers : **Daniël Vanpoucke**, **Karel Van Hoorebeke** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken 12

– Vragen van mevrouw **Géraldine Pelzer-Salandra** en de heer **Filip Anthuenis** tot de minister van Binnenlandse Zaken over de nuloverlast te Lokeren (nrs 528 en 583)

Sprekers : **Géraldine Pelzer-Salandra**, **Filip Anthuenis**, **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken, en **Kristien Grauwels** 13

– Vraag van de heer **Olivier Chastel** tot de minister van Binnenlandse Zaken over de personeelsformatie bij de rijkswacht (nr. 631)

Sprekers : **Olivier Chastel** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken 15

– Vraag van mevrouw **Géraldine Pelzer-Salandra** tot de minister van Binnenlandse Zaken over de regularisatieprocedure voor vreemdelingen (nr. 633)

Sprekers : **Géraldine Pelzer-Salandra** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken 15

– Vraag van de heer **Pieter De Crem** tot de minister van Binnenlandse Zaken over de uitwijzing van Roma-zigeuners in Gent (nr. 637)

Sprekers : **Pieter De Crem** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken 16

– Vraag van de heer **Pieter De Crem** tot de minister van Binnenlandse Zaken over studenten en gemeenteraadsverkiezingen (nr. 650)

Sprekers : **Pieter De Crem** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken 17

– Vraag van de heer **Pieter De Crem** tot de minister van Binnenlandse Zaken over de veiligheid van het voetbalstadion te Charleroi (nr. 651)

Sprekers : **Pieter De Crem** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken 17

– Vraag van de heer **Karel Van Hoorebeke** tot de minister van Binnenlandse Zaken over de rijks-wachtbrigade te Voeren (nr. 661)

Sprekers : **Karel Van Hoorebeke** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken 18

– Vragen van de heer **Bart Somers** tot de minister van Binnenlandse Zaken over de immigratieambtenaren (nr. 648)

Sprekers : **Bart Somers** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken 19

COMMISSIE VOOR
DE BINNENLANDSE ZAKEN,
DE ALGEMENE ZAKEN
EN HET OPENBAAR AMBT

OPENBARE VERGADERING

DINSDAG 14 DECEMBER 1999

OCHTEND

VOORZITTER :

de heer **Paul TANT**

De vergadering wordt geopend om 10.05 uur.

INTERPELLATIE EN VRAGEN

GROOTSTEDENBELEID

Interpellatie van de heer Alfons Borginon tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "het grootstedenbeleid van regeringscommissaris Charles Picqué" (nr.153)

De heer **Alfons Borginon** (VU-ID) : Goede ideeën zijn er op alle bestuursniveaus. Maar het omzetten van die ideeën in de praktijk is niet gemakkelijk. Er is een evident gebrek aan samenwerking inzake het grootstedenbeleid tussen de federale en de lokale bestuursorganen.

Het grootstedenbeleid van de federale regering begint stilaan vorm te krijgen. Enerzijds wil men interventiegebieden vastleggen waarbinnen een investeringsbeleid tot stand kan komen, anderzijds wil men binnen specifieke stadsgebieden tot positieve discriminatie komen via fiscale stimuli.

Binnen de begroting werd daartoe een eerste provisie van 1,5 miljard frank aangelegd. Daar de beleidsinstrumenten zich op verschillende niveaus bevinden, werd een regeringscommissaris voor het grootstedenbeleid aangeduid.

Het lijkt erop dat de kritiek op het aanstellen van regeringscommissarissen die onze fractie meermaals heeft laten horen, bewaarheid wordt. Dit blijkt alleen al uit het feit dat ik genoodzaakt wordt om de minister van Werkgelegenheid te interpellieren over grootstedenbeleid. De ambiguïteit van het statuut van collega-volksvertegenwoordiger Charles Picqué wordt hiermee onderstreept.

De vraag naar de politieke verantwoordelijkheid wordt nog ingewikkelder als blijkt dat de Interministeriële Conferentie voor Stedelijk Beleid samengeroepen dient te worden door de minister van Binnenlandse Zaken en de regeringscommissaris. Bovendien kan men zich afvragen of de heer Picqué in zijn hoedanigheid van regeringscommissaris én volksvertegenwoordiger de Interministeriële Conferentie wel kan voorzitten.

Ook ten gronde blijkt onze vrees bevestigd te worden. Elke federale recuperatie inzake grootstedenbeleid moet uitgesloten worden. Onze fractie begreep daarom niet waarom in het hoofdstuk "Leefbare (groot)steden" gesproken werd over een verbintenis van de steden ten aanzien van de federale overheid.

Hoewel de oriënteringsnota van de heer Picqué aangeeft een complementair beleid met versterkende klemtonen te willen voeren, blijkt uit andere elementen in deze nota dat er eerder een tendens naar een parallel beleid groeit.

Meer zelfs, de rollen worden soms omgedraaid. Zo is er in de oriënteringsnota sprake van cofinanciering van de Gewesten bij federale projecten. Het debat over de criteria die de interventiegebieden dienen af te bakenen, lijkt deze schizofrene situatie alleen maar te bevestigen. Er wordt immers duidelijk gedacht aan de SIF-criteria. Deze tendens kristalliseert zich bovendien in de creatie van een bijkomend administratief orgaan, een stedenobservatorium, dat ondermeer zal instaan voor de uitwerking van evaluatieprocedures.

De steden hebben geen belang bij een beleid dat opnieuw tot betutteling leidt. Er is immers reeds een kader en een coördinatie uitgetekend op gewestelijk vlak. De initiatieven van de regeringscommissaris kunnen hoogstens een aanvullend karakter hebben op het reeds bestaande instrumentarium. De Gewesten zijn de eerste gesprekspartners in deze.

De opdracht van de regeringscommissaris dreigt dus in de verdrukking te komen. Uit de bijlage bij de oriënteringsnota van 26 september blijkt dat er reeds voldoende werk te doen is. Toch spreekt men in de regeringsbeslissing enkel nog over "het in kennis stellen van de projecten die een belangrijke weerslag hebben op het vlak van het stedelijk beleid", dus over een wel zeer beperkte coördinatie.

Wie zal de Interministeriële Conferentie voor het Stedelijk Beleid voorzitten ? Onder wiens politieke verantwoordelijkheid vallen de daden die de regeringscommissaris stelt in de schoot van deze conferentie ?

Welke concrete stappen heeft de regeringscommissaris reeds ondernomen om actief mee te werken aan de opvolging en coördinatie van die federale projecten die een weerslag kunnen hebben op het stedelijk beleid ? Ik denk hierbij onder meer aan de aangekondigde belastinghervorming, het GEN, de politiehervorming, enzovoort.

Welke criteria zullen gehanteerd worden bij het vaststellen van de interventiegebieden die een beroep kunnen doen op federale investeringsprogramma's ? En welke criteria zullen gehanteerd worden bij het omschrijven

van de interventiegebieden waar positieve discriminatie toegepast zal worden in de vorm van fiscale stimuli ?

Welke verdeelsleutel zal gehanteerd worden bij het verdelen van het fonds dat momenteel een eerste provisie bevat van 1,5 miljard frank ?

Heeft de regeringscommissaris reeds voorstellen ingediend in verband met de oprichting van een stedenobservatorium ? Op welke wijze zal dit orgaan samengesteld worden ?

Hoe ziet de minister erop toe dat de regeringscommissaris zich niet buiten de opdracht begeeft, zoals omschreven in artikel 2 van het benoemingsbesluit van 22 juli 1999 ?

Minister **Laurette Onkelinx** (*in het Nederlands*) : De federale regering wil haar beleid nauwgezet afstemmen op de behoeften van de grote steden. Dat geldt in het bijzonder voor de specifieke situatie op de arbeidsmarkt en het veiligheidsbeleid. De coördinatie van een en ander is toevertrouwd aan regeringscommissaris Picqué.

De Interministeriële Conferentie zal door de minister van Binnenlandse Zaken en regeringscommissaris Picqué worden samengeroepen. Dit overlegorgaan zal onder voorzitterschap van de minister van Binnenlandse Zaken vergaderen. Hij zal het voorzitterschap van de overleginitiatieven op zich nemen.

De regeringscommissaris neemt deel aan de besprekingen in verband met de politiehervorming en het federaal veiligheidsplan, in overleg met de politiediensten. Hij nam ook reeds deel aan de besprekingen van het Rosetta-plan, de fiscale stimuli en de gemeentelijke samenwerkings- en veiligheidsplannen.

Er is behoefte aan een specifieke aanpak. In Charleroi opteert men bijvoorbeeld voor een ruim plan voor Marchienne. In Antwerpen wil men een programmatie voor de site Spoorwegemplacement-Seefhoek.

Wat de te hanteren criteria betreft, heeft de federale regering op 10 oktober 1999 de nota, ingediend door de regeringscommissaris, goedgekeurd.

De bevoegdheden voor sociale zaken, werkgelegenheid, veiligheid en regie der gebouwen worden vastgelegd volgens de nota van de regeringscommissaris. Die voor de grootsteden zullen in overleg worden bepaald.

In verband met mogelijke ondersteunende fiscale maatregelen zijn door mijn departement de beschikbare cijfers opgevraagd. Voor Vlaanderen bestaat daarover statistisch materiaal. Aan de andere Gewesten werd om vergelijkbare gegevens gevraagd.

Op basis van de ingezamelde gegevens zal kunnen worden overgegaan tot specifieke beleidsbeslissingen, zo bijvoorbeeld wat de zones die voor positieve discriminaties in aanmerking komen en de desbetreffende fiscale ondersteunende maatregelen betreft. Uiteraard zal daarover met Financiën en met de Gewesten overleg worden gepleegd.

Het fonds van 1,5 miljard frank – dit is de eerste provisie – zal worden aangewend na beslissing van de Minister-raad, en dit op voorstel van de regeringscommissaris die de actieterreinen inventariseert.

Het oprichten van een grootstedenobservatorium zal op de middellange termijn worden overwogen omdat een voldoende administratieve ondersteuning op termijn nodig zal blijken.

De regeringscommissaris moet coördineren en voorstellen doen aan de regering in verband met het grootstedenbeleid. De heer Picqué staat zelf ter beschikking van de commissie om daarover meer uitleg te geven.

De heer **Alfons Borginon** (VU-ID) : De minister beweert dat de federale overheid het stedelijk beleid niet wil overdoen. Toch heb ik het gevoel dat de overheid dat wel doet, zo bijvoorbeeld bij het vastleggen van wijken en winkelstraten.

De beslissing om een stedelijk observatorium op te richten is gelukkig nog niet genomen. De steden hebben zo een observatorium niet nodig. Zij kunnen hun eigen beleid wel voeren. De federale overheid kan het grootstedelijk belang veel beter dienen door bijvoorbeeld de hervorming van de politie twee maanden vroeger rond de krijgen. Het probleem is immers niet dat de steden geen ideeën hebben om de complexe grootstedelijke problematiek aan te pakken. Het probleem is die ideeën om te zetten in praktische maatregelen en die dan weer efficiënt te maken op het terrein.

De heer **François-Xavier de Donnée** (PRL FDF MCC) : Na alles wat ik gelezen heb, denk ik dat de heer Picqué de goede keuzes maakt, ook wanneer hij veiligheid als een prioriteit beschouwt. Hij zegt terecht dat veiligheid alleen maar kan worden gewaarborgd als de vacatures in de magistratuur via benoemingen worden opgevuld, voor die magistratuur de nodige middelen worden vrijgemaakt en het snelrecht operationeel wordt. Voorts moeten er gesloten heropvoedingscentra komen die jonge recidiverende misdadigers een gepaste omkadering bieden.

Ten slotte treffen we in de steden kleine kernen jonge recidiverende misdadigers aan, die elk jaar gemiddeld

40 tot 60 keer worden aangehouden. Ik vind, zoals de heer Picqué, dat dit fenomeen moet worden bestreden.

Meer politie is nutteloos zolang het gerechtelijk apparaat niet volgt.

Ik ben het met de spreker eens dat het geen zin heeft om nu een studie te bestellen of een waarnemingscentrum op te richten. Het komt er nu op aan het hele gerechtelijk en politioneel apparaat in te schakelen, van de basis tot aan de top.

Wanneer worden de fondsen voor de steden vrijgemaakt ? We weten dat dit tijd vergt. De heer Picqué verklaarde dat het geld in januari zal worden toegekend, maar aangezien de wervingen en het opstarten van de nieuwe initiatieven tijd vergen, zullen de gevolgen pas na de zomer merkbaar zijn. Ik vraag de regering snel werk te maken van de uitbetaling van de fondsen aan de steden, de benoemingen van magistraten en de oprichting van gesloten heropvoedingscentra voor jonge misdadigers.

Minister **Laurette Onkelinx** (*in het Frans*) : Ik wil de heer Borginon erop wijzen dat het vanzelfsprekend niet de bedoeling van de federale regering is om het beleid van Gewesten of Gemeenten in hun plaats waar te nemen, maar dat wij hen alleen willen steunen.

Zo moeten onder meer de fiscale steunmaatregelen voor die besturen op federaal niveau worden uitgewerkt.

Ik herinner de heer de Donnée eraan dat één van de prioriteiten van regeringscommissaris Picqué er precies in bestaat de veiligheid via horizontale maatregelen te verhogen. Ik denk dat ik in het kader van het jongerenbanenplan maatschappelijk assistenten zal kunnen gebruiken, die uiteraard voor het grootstedenbeleid kunnen worden ingezet. Het is ook duidelijk dat het gerechtelijke personeelsbestand moet worden vervolledigd. In alle grote steden vormt dat een nijpend probleem.

Natuurlijk moeten ook de jonge misdadigers worden aangepakt. Ik laat de uitdrukking "heropvoedingscentra" voor rekening van de heren de Donnée en Picqué ; heropvoedingsinstellingen zijn immers verleden tijd. In de centra voor probleemjongeren wordt gewerkt aan een pedagogisch project en is de aanpak niet louter repressief.

De heer **François-Xavier de Donnée** (PRL FDF MCC) : Ik ben niet bereid een eufemisme te gebruiken aangezien heropvoeding tot de taken van de "heropvoedingscentra" behoort. Ik zeg dus net hetzelfde als de minister maar verberg me niet achter wollig taalgebruik.

Minister **Laurette Onkelinx** (*in het Frans*) : Heropvoeding en opvoeding zijn twee totaal verschillende zaken. Ik kan het weten aangezien ik een hele tijd verantwoordelijk was voor het jeugdbeleid. Bijgevolg zal ik de heer Picqué verzoeken zijn woordenschat aan te passen.

Nieuwe investeringen zijn een absolute noodzaak. Er zijn momenteel immers te weinig plaatsen in de gesloten instellingen.

Wat het Waarnemingscentrum betreft, werden er inderdaad al heel wat universitaire studies verricht. Toch blijven wij onvoldoende geïnformeerd over bepaalde domeinen, zoals de fiscaliteit.

De fondsen moeten zo snel mogelijk worden aangewend. Als aan de criteria uitgewerkt door de regeringscommissaris wordt voldaan, kunnen de budgetten probleemloos vanaf januari worden vrijgemaakt.

De **voorzitter** : Er werden twee moties ingediend. Een eerste motie, van aanbeveling, is ondertekend door Alfons Borginon (VU-ID), en luidt als volgt :

"De Kamer,

– gehoord de interpellatie van de heer Borginon aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over het grootstedenbeleid van regeringscommissaris Charles Picqué,

– gehoord het antwoord van mevrouw de minister,

– roept de regering op bij het uitstippelen van haar beleid inzake grootsteden de bevoegdheden van de deelstaten ten volle te respecteren ; haar beleid in te passen in de algemene politieke keuzes die de grootsteden zelf maken."

Een eenvoudige motie is ondertekend door de heren François-Xavier de Donnée (PRL FDF MCC), Jean Depreter (PS), Denis D'hondt (PRL FDF MCC), André Frédéric (PS) en mevrouw Kristien Grauwels (Agalev-Ecolo).

Over deze moties zal later in plenaire vergadering worden gestemd.

De bespreking is gesloten.

ADMINISTRATIEVE SANCTIES IN DE GEMEENTEN

Vraag van de heer Claude Desmedt tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de effectieve inwerkingtreding van de wet van 13 mei 1999 tot invoering van gerechtelijke administratieve sancties in de gemeenten" (nr. 548)

De heer **Claude Desmedt** (PRL FDF MCC) : De wet van 13 mei 1999 machtigt de gemeenten ertoe administratieve sancties – met name geldboeten – op te leggen voor inbreuken op de gemeentelijke regelgeving. De wet bepaalt met name dat de bevoegde ambtenaar bij koninklijk besluit zal worden aangewezen en dat de procedure voor inning van de administratieve boeten bij koninklijk besluit zal worden vastgesteld.

Zal dat koninklijk besluit spoedig worden gepubliceerd ?

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : Artikel 19bis, § 13, van de gemeentewet bepaalt dat een koninklijk besluit de procedure inzake de aanwijzing van de ambtenaren belast met het opleggen van de administratieve boeten en de procedure voor inning van die boeten zal vaststellen.

Een werkgroep, die onder meer bestaat uit ambtenaren van de algemene politie die bij de uitwerking van het wetsontwerp van 13 mei 1999 waren betrokken, bereidt dat besluit voor.

Een circulaire met uitleg zal aan de gemeenten worden gestuurd. Gelet op de bevoegdheid waarover die gemeentelijke ambtenaar beschikt, moeten de nodige waarborgen met betrekking tot zijn onpartijdigheid worden geboden.

Het ontwerp-koninklijk besluit en de circulaire zullen over enkele weken klaar zijn en aan de Ministerraad worden voorgelegd.

Andere administratieve sancties waarin de wet van 13 mei 1999 voorziet, kunnen nu al worden opgelegd.

De heer **Claude Desmedt** (PRL FDF MCC) : Het verheugt mij dat het werk opschiet. Ik hoop dat het besluit tegen 1 april kan worden gepubliceerd.

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : Uw verzoek zal mijn bestuur vleugels geven.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

DEVOLUTIEVE WERKING VAN DE LIJSTSTEM

Vraag van mevrouw Géraldine Pelzer-Salandra tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de devolutieve werking van de lijststem" (nr. 529)

Mevrouw **Géraldine Pelzer-Salandra** (Ecolo-Agalev) : Voor de instelling van de gemeenteraad kan een verkorene afstand doen van zijn zitje. De eerste opvolger legt dan de eed af. Als er op een lijst maar één rechtstreeks

verkozen is, en er minimaal drie opvolgers moeten zijn, blijven er dan nog twee of drie opvolgers over ?

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : Wanneer een verkozen gemeenteraadslid afstand doet van zijn mandaat voor de raad wordt ingesteld, heeft het hoofdbureau de verkozen leden en hun opvolgers al afgekonddigd. De verkiezingsuitslag is daardoor definitief. Als er op een lijst twee kandidaten zijn verkozen, worden de vier niet-verkozen kandidaten die het grootste aantal stemmen op hun naam hebben staan, opvolger. Als er maar één kandidaat op de lijst verkozen is, worden de drie niet-verkozen kandidaten die het meeste stemmen behaald hebben, aangewezen als opvolger, aangezien het aantal opvolgers niet minder dan drie mag bedragen. De eerste opvolger neemt derhalve de plaats in van de enige verkozenen.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

INTERVENTIE VAN DE CIVIELE BESCHERMING IN DE HOGE ARDEN-NEN

Vraag van mevrouw Géraldine Pelzer-Salandra tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de interventie op 27 november 1999 van de civiele bescherming in de Hoge Ardennen" (nr. 575)

Mevrouw **Géraldine Pelzer-Salandra** (Ecolo-Agalev) : Getuigen merkten op 27 november jongstleden voertuigen van de civiele bescherming op die door de gemeente Stoumont reden. Drie van die voertuigen droegen het logo van het vervoer van radioactief materiaal. Wat was de aard van die opdracht ?

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : Het betrof een oefening waarbij een vliegtuigongeluk werd gesimuleerd. De opgemerkte voertuigen waren afkomstig van de vooruitgeschoven post te Remouchamps en de permanente eenheid te Crisnée. Wellicht hebben de getuigen het logo van radioactief gevaar verward met het logo van de civiele bescherming, die beide door een driehoek zijn omgeven.

Mevrouw **Géraldine Pelzer-Salandra** (Ecolo-Agalev) : Moet men geen voorzorgsmaatregelen treffen wanneer men dat soort operaties uitvoert ?

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : Oefeningen zijn niet bedoeld als spektakelstuk. Het langsrijden van veiligheidsvoertuigen zou normaal geen onrust mogen wekken. Men moet leren de civiele bescherming niet met de bescherming tegen radioactiviteit te verwarren.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

POLITIEBIJSTAND AAN GENEESHEREN

Vraag van de heer Marcel Hendrickx tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de bijstand van politiediensten aan geneesheren bij verdachte huisbezoeken" (nr. 608)

De heer **Marcel Hendrickx** (CVP) : De laatste tijd worden geneesheren bij nachtelijke huisbezoeken nogal eens geconfronteerd met agressieve patiënten. Iedereen heeft recht op medische hulp natuurlijk, maar aan de veiligheid van de dokters moet toch ook worden gedacht. In een rondzendbrief heeft de vorige minister al een aantal suggesties gedaan, maar die lossen zeker niet alles op.

In sommige gemeenten bestaat er nu een akkoord met de politie om bij verdachte huisbezoeken politiebijstand te verlenen aan geneesheren. Dat roept echter vragen op in verband met de schending van het beroepsgeheim en de privacy. Er is dus dringend nood aan een wettelijk kader voor zulke operaties.

Wat is de draagwijdte van de rondzendbrief van uw voorganger ? Is de minister van plan er wijzigingen in aan te brengen ? Komt er een wettelijk kader waarbinnen huisartsen zichzelf voldoende kunnen beschermen ? Zijn er voorlopige maatregelen denkbaar in afwachting van een wettelijk kader ? Kan het op korte termijn mogelijk worden gemaakt dat een huisarts op huisbezoek zich laat vergezellen door de politie ? Wat zijn de implicaties van de wet op het beroepsgeheim zoals dat in artikel 4.58 gestipuleerd staat ? Zullen huisartsen in de toekomst gebruik kunnen maken van het nieuwe radionetwerk Astrid ? Dat zou een gemeenschappelijk netwerk worden voor alle hulpdiensten. De huisartsen blijven voorlopig nog in de kou staan.

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Nederlands*) : De draagwijdte van de omzendbrief is zeer beperkt. Bij de burgemeesters werd aangedrongen op een vijfhoeksoverleg, indien daartoe behoefte bestaat. Daarbij zijn geen richtlijnen gegeven. (*Verder in het Frans*)

Er is geen wettelijk kader voor akkoorden tussen artsen en politiediensten. De politie kan niet gevorderd worden voor huisbezoeken. De enige oplossing bestaat in een op vrijwillige basis gesloten akkoord tussen de beide partijen. In het verleden is er overleg gepleegd tussen de ministeries van Binnenlandse Zaken, Volksgezondheid en andere partners. Daarbij werden verschillende denk-pistes geopperd om het onveiligheidsgevoel te verminderen, zoals een centrale nacht- en weekenddienst die

de oproepen van patiënten beantwoordt, en waarbij de patiënt niet weet welke arts dienst heeft. Dit systeem berust op artikel 9 van het koninklijk besluit van 10 november 1967. Andere mogelijkheden zijn een radio-verbinding tussen arts en politiedienst, of cursussen "omgaan met agressie" voor artsen, of nog een door de Orde van geneesheren georganiseerde particuliere oproepcentrale. Die centrale schakelt noodoproepen door naar de politie. *(Verder in het Nederlands)*

De geneesheren zijn geen voorstander van politiebegeleiding. Zij zouden liever snel en eenvoudig de politie kunnen oproepen als een daadwerkelijke gevaarsituatie zich voordoet. *(Verder in het Frans)*

Conform de wetgeving en de overeenkomst gesloten tussen de Belgische Staat en de NV Astrid is deze laatste verplicht haar cliënteel in drie categorieën op te splitsen. Het Rode Kruis en andere hulpdiensten vormen de eerste categorie, de openbare diensten vormen de tweede en de tertiaire sector de derde categorie. De NV mag alleen aan de tertiaire sector leveren als een koninklijk besluit dat toestaat. Wat de tertiaire sector betreft, moet het om hulpverlening gaan en de eerste twee categorieën reeds moeten al zijn aangesloten.

De vraag is voorbarig maar zou tot een interessante oplossing kunnen leiden.

De heer **Marcel Hendrickx** (CVP) : Moet dit probleem niet in een werkgroep worden bekeken ? De oplossingen van de minister voldoen niet. Jonge vrouwelijke huisartsen zijn totaal onbeschermd als ze agressievelingen moeten bezoeken. Dan is de gemeentepolitie toch de aangewezen instantie om bijstand te verlenen.

Minister **Antoine Duquesne** *(in het Frans)* : Dat zal ik volgaarne doen. Een nieuwe werkgroep instellen is de oplossing niet. Er is al een overleggroep die voorstellen formuleert, maar die geen voldoening geeft. Ik zal dat overlegorgaan niettemin opnieuw raadplegen.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

VERBLIJFSVERGUNNING VOOR BUITENLANDSE STUDENTEN

Vraag van de heer Paul Timmermans tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de toekenning van een verblijfsvergunning aan buitenlandse studenten" (nr. 587)

De heer **Paul Timmermans** (Ecolo-Agalev) : De toekenning van een verblijfsvergunning aan buitenlandse studenten wordt gekoppeld aan de inschrijving in de onderwijsinstelling, maar die inschrijving veronderstelt dan

weer een verblijfsvergunning. Kortom : een vicieuze cirkel.

In de scholen voor sociale promotie konden de studenten vroeger voorinschrijvingsformulieren invullen. De dienst studenten aanvaardt dat formulier niet meer. Berust die weigering op een specifieke richtlijn of op een eigen interpretatie door de Dienst Vreemdelingenzaken ? Hoe kan die situatie worden verholpen ?

Minister **Antoine Duquesne** *(in het Frans)* : De slang bijt enkel in haar eigen staart wanneer ze onoplettend of verstrooid is. De buitenlanders die de toelating hebben verkregen om op ons grondgebied te verblijven, moeten het bewijs van hun definitieve inschrijving als regelmatig student van het hoger onderwijs leveren. Enkel de toekomstige studenten die nog in hun land van oorsprong verblijven, kunnen een verblijfsvergunning met een attest van voorinschrijving aanvragen.

Alle studenten moeten hun aanvraag tot verlenging voor 30 september indienen. De meeste studenten schrijven zich opnieuw in na de examens. Er rijst enkel een probleem voor de inschrijvingen die te laat komen. In alle gevallen verricht de Dienst Vreemdelingenzaken een analyse.

De heer **Paul Timmermans** (Ecolo-Agalev) : Ik zal het antwoord meedelen aan de instellingen die zich met dat soort zaken bezighouden. Er blijft blijkbaar een probleem bestaan voor de studenten die taalcursussen volgen in het kader van de sociale promotie volgens cycli die niet met het schooljaar overeenstemmen.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

IMMIGRATIEAMBTENAREN

– Vraag van mevrouw Kristien Grauwels tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de immigratieambtenaren" (nr. 618)

– Vraag van de heer Bart Somers tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de immigratieambtenaren" (nr. 648)

Mevrouw **Kristien Grauwels** (Agalev-Ecolo) : Immigratieambtenaren controleren de geldigheid van documenten op onze luchthavens. Ze ondernemen ook missies naar het buitenland om mensen te controleren vooraleer ze op een Sabena-vliegtuig naar ons land stappen. Wat als ze daarbij iemand betrappen met valse papieren ? Treden deze ambtenaren dan op als instantie die over de asielaanvraag oordeelt ? Veel asielzoekers hebben

immers valse papieren nodig om hun land te kunnen ontluchten.

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : De regering had inderdaad in haar nota van 1 oktober aangekondigd immigratieambtenaren te sturen naar de landen met zogenaamde risicoluchthavens ; dat zijn luchthavens van waaruit maandelijks meer dan acht personen ons land bereiken zonder de documenten die voor de toelating tot het grondgebied en/of een verblijf vereist zijn. Tot nu toe werden alle immigratieambtenaren naar Afrika gestuurd.

De immigratieambtenaren ontvangen geen instructies betreffende de personen die hun land ontluchten omdat zij, in de zin van het Verdrag van Genève, worden vervolgd.

In theorie is het mogelijk dat iemand die vervolgd wordt, zijn land niet kan ontluchten omdat zijn documenten niet in orde zijn. Maar iemand die werkelijk in gevaar is, gaat zijn land toch niet ontluchten via de luchthaven, die tot de best bewaakte nationale sites behoort ?

Bovendien wijst de praktijk duidelijk uit dat een aanzienlijk deel van de personen die, zonder de vereiste documenten, in Brussel-Nationaal aankomen, niet spontaan asiel aanvragen in België en dat onze luchthaven voor hen maar een transitluchthaven is. Pas wanneer een ambtenaar vaststelt dat zij niet over de vereiste documenten beschikken, vragen zij asiel.

Ik ben ervan overtuigd dat de echte vluchtelingen, ondanks de aanwezigheid van de immigratieambtenaren in Afrika, meestal nog asiel kunnen vragen.

De immigratieambtenaren zijn niet gemachtigd te oordelen of een vreemdeling die verklaart vluchteling te zijn, ook werkelijk de voorwaarden vervult om als vluchteling te worden erkend. De ambtenaren staan Sabena bij voor de controle van documenten en verstrekken een opleiding aan de lokale ambtenaren van Sabena. Of een passagier aan boord mag, wordt nog steeds door Sabena beslist.

Het is niet normaal dat zoveel mensen ons land zonder papieren binnenkomen. Zelf heb ik ook al eens personen zonder papieren toegelaten, Tutsi's die naar Congo waren gevlucht, bijvoorbeeld.

Mevrouw **Kristien Grauwels** (Agalev-Ecolo) : Mijn vrees blijft bestaan dat het door de grote en intense controles onmogelijk wordt voor personen om hun land te ontluchten met gebruik van valse papieren. Hun vlucht kan gerechtvaardigd zijn.

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : De lokale autoriteiten voeren controles uit en in de luchthavens wordt grondiger gecontroleerd dan elders. Wat Sabena en de vliegtuigen betreft, daarentegen, wordt er thans niet genoeg gecontroleerd. Het is echter veel pijnlijker om mensen na hun aankomst op ons grondgebied te moeten terugsturen.

Ik blijf erbij dat het onwaarschijnlijk is dat iemand die bedreigd wordt, zich in een luchthaven aanmeldt om op die manier zijn land te ontluchten. Mensen gaan aan boord met papieren die in orde zijn en vernietigen ze vervolgens in het vliegtuig, waarna ze zich beroepen op het asielrecht.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

LEEUVENVLAG OP BLIJDE INTREDES

Vraag van de heer Gerolf Annemans tot de minister van Binnenlandse Zaken over "het in beslag nemen van leeuwenvlaggen tijdens de "Blijde Intredes" (nr. 615)

De heer **Gerolf Annemans** (VL. BLOK) : De rijkswacht heeft naar aanleiding van de Blijde Intredes van het prinsenvaar machtsmisbruik gepleegd. Zo nam ze leeuwenvlaggen in beslag van mensen die absoluut geen heibel wilden schoppen. Ze wil die vlaggen nu zelfs verbeurd laten verklaren. Daarbij steunt ze zich ook nergens op een lokaal politiereglement, dat heb ik geverifieerd. Is het tonen van een leeuwenvlag al een daad van ordeverstoring ? Moet de rijkswacht geen respect tonen voor de symbolen van de Vlaamse Gemeenschap ? Is deze gerechtelijke procedure op een of andere wijze te verantwoorden ?

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Nederlands*) : De vlag die symbool staat voor de Vlaamse Gemeenschap is de afbeelding, zoals bepaald in de wet van 11 juli 1985, van een zwarte leeuw met rode tong en nagels op een geelkleurige achtergrond. De rijkswacht heeft ter gelegenheid van de Blijde Intredes geen enkele vlag die aan die beschrijving beantwoordt, in beslag genomen. Op 4 november 1999 te Leuven werd het lokale politiereglement toegepast om onder meer één vlag in beslag te nemen. De betrokken vlag betrof de afbeelding van een zwarte leeuw op gele achtergrond en wordt in die vorm onder meer door het NSV als symbool aangewend. (*Verder in het Frans*)

Die vereniging had een anti-Belgisch offensief aangekondigd in de steden waar een Blijde Inkomst was aangekondigd. In Leuven werden affiches tegen het koningshuis aangeplakt. De rijkswacht hield vooral de verenigingen die acties hadden aangekondigd, in het

oog. Er werden eenendertig arrestaties verricht, waaronder de eigenaar van de vlag. Toen hij vroeg of hij zijn vlag kon terugkrijgen, werd hem meegedeeld dat ze bij de griffie was afgegeven. (*Verder in het Nederlands*)

De rijkswacht kan in deze niets verweten worden.

De heer **Gerolf Annemans** (VL. BLOK) : De kleur van de leeuwenklauwen maakt dus het verschil... Moet ik nu lachen of verontwaardigd zijn ? De betrokkenen hebben de orde op geen enkele manier verstoord. Toch treedt de rijkswacht op, waarbij elke zin voor proporties uit het hoofd wordt verloren. De leeuw is nog altijd het symbool van de Vlaamse Gemeenschap en verdient dus respect.

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Nederlands*) : De wet is de wet.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

ACHTERSTAND BIJ DE RAAD VAN STATE

Vraag van de heer Bart Laeremans tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de achterstand bij de Raad van State, afdeling administratie" (nr. 570)

De heer **Bart Laeremans** (VL. BLOK) : De Vlamingen moeten veel langer wachten op uitspraken van de Raad van State, afdeling administratie, dan de Franstaligen, namelijk 24 in plaats van 14 maanden. Dit vormt een ongeoorloofde discriminatie. Ik stelde daarover ook al vragen aan de vorige minister van Binnenlandse Zaken.

Moet de huidige pariteit bij de Raad van State niet worden opgeheven ? Wat is het standpunt van de huidige minister ?

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : Op 31 augustus 1999 waren er nog ongeveer 16.036 verzoekschriften in behandeling bij de afdeling administratie van de Raad van State. De achterstand heeft geen betrekking op al die dossiers aangezien een aantal ervan nog niet "rijp" waren voor onderzoek. De werkelijke achterstand slaat op 8.511 beroepsprocedures.

De achterstand wordt dus voortaan uitgedrukt in beroepsprocedures en niet meer – zoals tot in 1997 – in "algemene rolnummers". Een algemeen rolnummer kan verscheidene beroepsprocedures omvatten.

In het gerechtelijk jaar 1998-1999 werden 6.519 arresten gevelde, waarvan 3.441 door Franstalige kamers, 3.019 door Nederlandstalige kamers, 54 door de tweetalige kamer en 5 door de algemene vergadering.

Van die 6.519 arresten betroffen aan Franstalige zijde 2.311 arresten "vreemdelingengeschillen", en aan Nederlandstalige zijde 1.178.

In 1997-1998 werden 7.768 arresten gevelde, waarvan 4.151 door Franstalige kamers (waarvan 2.855 betreffende vreemdelingen), 3.599 door Nederlandstalige kamers (waarvan 1.344 betreffende vreemdelingen) en 22 door de tweetalige kamer of in de algemene vergadering.

Wat het aandeel van de "vreemdelingenzaken" in de algemene achterstand betreft, beschikt men alleen over bij benadering vastgestelde cijfers. Zoals immers al gezegd is het beter de werklust in aantal beroepsprocedures in plaats van in aantal "zaken of algemene rolnummers" uit te drukken. Op een totaal van 16.036 beroepsprocedures, hebben er ongeveer 6.000 betrekking op "vreemdelingenzaken", waarvan één derde aan Franstalige zijde en twee derde aan Nederlandstalige zijde. Die zaken mogen niet allemaal worden meegerekend voor de achterstand, aangezien het soms gewoon onmogelijk is een arrest te vellen.

Het aantal geschillen waarover de Raad van State zich moet uitspreken, neemt sterk toe. Daarom zal ik de regering voorstellen zijn budget te verhogen.

De heer **Bart Laeremans** (VL. BLOK) : Dit antwoord is onvolledig. Mijn vraag was vooral een politieke vraag : wordt de pariteit bij de Raad Van State niet beter doorbroken ? De achterstand van de Nederlandstalige zaken wordt dus niet systematisch weggewerkt. Dat kan ook niet binnen de bestaande pariteit. Ik zal dan ook een voorstel indienen om die pariteit om te buigen naar de reële verhoudingen binnen de bevolking, namelijk 60 Nederlandstaligen – 40 Franstaligen.

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : De procedures duren net zolang als nodig is om een ernstige behandeling mogelijk te maken, en dat heeft niets met politiek te maken.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

SOCIAAL STATUUT VAN LOKALE MANDATARISSEN

Vraag van de heer Daniël Vanpoucke tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de toekenning van bepaalde vergoedingen aan lokale uitvoerende mandatarissen" (nr. 629)

Vraag van de heer Karel Van Hoorebeke tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de uitvoering van de wet van 4 mei 1999 inzake het sociaal statuut van de lokale mandataris" (nr. 660)

De heer **Daniël Vanpoucke** (CVP) : De wet van 4 mei 1999 tot verbetering van de bezoldigingsregeling en van het sociaal statuut van de lokale verkozenen voert in de gemeentewet een aantal sociale bepalingen in. Het betreft onder meer de bescherming door de sociale zekerheid van niet-beschermde personen en het toekennen van vakantiegeld en een eindejaarspremie. Een andere wet van dezelfde datum regelt de compensatie voor vervangingsinkomens.

In een aantal Vlaamse gemeenten werden deze voordelen reeds toegekend. De vorige Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden verzette zich niet tegen de uitvoering van dergelijke gemeenteraadsbesluiten. Bij brief van 1 oktober 1999 heeft de nieuwe Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden echter laten weten een einde te maken aan alle vergoedingen die door lokale besturen naast de mandatariswedde worden betaald. Dit schept in vele Vlaamse gemeenten een grote onduidelijkheid. De nieuwe Vlaamse minister beroept zich op het recente wettelijke kader dat "na de eerstvolgende algehele vernieuwing van de gemeenteraden in werking treedt". Het is echter zo dat de wet betreffende de compensatie van vervangingsinkomens reeds in werking is getreden, maar dat het KB nog ontbreekt. De bescherming van niet door de sociale zekerheid beschermde mandatarissen kan ook vroeger in werking treden, maar is eveneens afhankelijk van een KB.

Een aantal gemeenten betaalden deze vergoedingen al uit ; de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden verlaat het gedoogbeleid van zijn voorganger.

Gaat de minister akkoord met deze strikte interpretatie van federale wetgeving door de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden of meent hij dat het vroegere gedoogbeleid kan worden verdergezet tot de nieuwe wetgeving geïmplementeerd is ? Wanneer wordt het KB in verband met de compensatie van vervangingsinkomens genomen en zal dit dan terugwerken tot 1 augustus 1999 ?

In welke fase zit de voorbereiding van het KB voor de niet-beschermde personen ?

Is het correct dat de minister aan een delegatie van afgevaardigden van de VVSG beloofd heeft om ook de vervroeging van de toekenning van vakantiegelden en eindejaarspremies te onderzoeken, ervan uitgaande dat die een integrerend deel uitmaken van de wedde ?

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU-ID) : Velen werden gealarmeerd door de brief van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten in verband met het statuut van de lokale mandatarissen. Er werd jarenlang geijverd voor

een beter statuut voor de lokale mandatarissen. Het gedoogbeleid van de vorige Vlaamse minister wordt nu stopgezet. Wanneer bepaalde voordelen worden toegekend, moet dat inderdaad steeds binnen het wettelijk kader gebeuren. De federale wet van 4 mei 1999 moet zo spoedig mogelijk uitwerking krijgen via uitvoeringsbesluiten. Ik sluit mij aan bij de vragen van de heer Vanpoucke. Ik pleit ervoor dat de minister zo vlug mogelijk optreedt via uitvoeringsbesluiten.

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Nederlands*) : Artikel 19, § 1bis, van de nieuwe gemeentewet, dat bepaalt dat het vakantiegeld en de eindejaarspremie van de burgemeesters en schepenen door de Koning wordt vastgesteld, treedt pas in werking bij de eerstvolgende algehele vernieuwing van de gemeenteraden.

Het ontwerp van besluit in verband met de compensatie van vervangingsinkomens is voor advies voorgelegd aan de Raad van State. Het voorziet in de terugwerkende kracht tot 1 augustus 1999.

De minister van Sociale Zaken en Pensioenen wordt gevraagd of hij kan instemmen met het door zijn departement op het einde van de vorige legislatuur opgesteld ontwerp van besluit voor de niet-beschermde personen. Overigens verwijs ik naar mijn antwoord van 5 oktober 1999 op een vroegere vraag over hetzelfde onderwerp.

Artikel 19, § 1bis, van de nieuwe gemeentewet maakt een vervroegde toekenning van vakantiegeld en eindejaarspremie niet mogelijk. (*Verder in het Frans*)

Ik zal uiteraard al het nodige doen opdat de besluiten snel worden uitgevaardigd.

De heer **Daniel Vanpoucke** (CVP) : Ik dank de minister voor dit antwoord. Blijkbaar hebben de afgevaardigden van de VVSG een en ander verkeerd begrepen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

NULOVERLAST TE LOKEREN

– *Vraag van mevrouw Géraldine Pelzer-Salandra tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de toepassing van het project nultolerantie te Lokeren" (nr. 528)*

– *Vraag van de heer Filip Anthuenis tot de minister van Binnenlandse Zaken over "het project nuloverlast te Lokeren" (nr. 583)*

Mevrouw **Géraldine Pelzer-Salandra** (Ecolo-Agalev) : Telkens in deze commissie een probleem in verband met Lokeren aan bod komt, krijgen wij met de overtrokken reacties van de heer Anthuenis te maken.

De heer **Filip Anthuenis** (VLD) : Ik heb het recht om hierover een vraag te stellen. Om deontologische redenen deed ik dat vroeger niet. Ik zal mij telkens aansluiten bij vragen over het nuloverlastproject in Lokeren. Mijn vader is burgemeester in mijn stad Lokeren. Als er daarover vragen zijn, kan ik daarbij steeds verduidelijking geven.

Mevrouw **Géraldine Pelzer-Salandra** (Ecolo-Agalev) : De minister had ons gerustgesteld wat de toepassing van de nuloverlast in Lokeren betreft. Dat is echter veranderd na de schrikwekkende beelden die het voorbije weekend op televisie werden getoond. Heeft de minister geen vragen bij het hardhandig optreden van de politie tegen personen wier enig misdrijf hun "onbetrouwbare kop" was ? Wij willen met zekerheid weten dat de zaken niet uit de hand zullen lopen, te meer daar de gemeenteraadsverkiezingen niet meer veraf zijn.

De heer **Filip Anthuenis** (VLD) : Het project heeft inderdaad een repressief luik. Crimineel gedrag wordt zwaar aangepakt in Lokeren. Toch heeft het project ook een preventief luik, al is dat moeilijker meetbaar. In de testperiode telde Lokeren 400 processen-verbaal minder. Bovendien is de Lokerse bevolking het eens met het veiligheidsbeleid.

De beelden die op televisie te zien waren, kwamen uit een opname van het optreden van de Lokerse politie tijdens een overval. Het gedrag van die politiemannen strookt volledig met de richtlijnen. Helaas waren de daders de vermeende daders en niet de echte.

Ik wil de minister bedanken voor het toekennen van de zes extra rijkswachters.

De **voorzitter** : De heer Anthuenis heeft wel het recht vragen te stellen, maar moet niet de vragen van een collega beantwoorden. Dat is nog steeds het voorrecht en de functie van de minister. Ik kan uit het betoog van de heer Anthuenis nauwelijks een vraag distilleren.

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : Sinds mijn werkbezoek aan Lokeren heeft de pers inderdaad veel aandacht besteed aan wat men beter het project "nuloverlast" dan het project "nultolerantie" noemt. Het is dan ook moeilijk uit te maken naar welke televisie-uitzending u verwijst. Televisie-uitzendingen zijn overigens niet bijzonder geschikt om over een politieoptreden te oordelen.

Ik zie me dan ook genoodzaakt te verwijzen naar mijn voorgaande antwoorden in dit verband. Het project dat in Lokeren wordt toegepast, heeft preventieve en – onvermijdelijk – repressieve aspecten. Ik herhaal dat ik het project "nuloverlast" als concept, zoals het in Lokeren wordt toegepast, nog altijd steun.

In afwachting van de besluiten van het evaluatieverslag wens ik dat het project tot 31 januari 2000 wordt verlengd. (*Verder in het Nederlands*)

In afwachting van de distributie van het rapport, heb ik besloten het project te verlengen tot 31 januari 2000. (*Verder in het Frans*)

Ik ben ongevoelig voor ongeacht welke druk. Ik zal pas een definitieve beslissing nemen als ik over het verslag beschik.

Mevrouw **Géraldine Pelzer-Salandra** (Ecolo-Agalev) : Het was geen echte televisie-uitzending, de beelden waren afkomstig van een bewakingscamera, en dus niet van een cameraman die beslist hoe hij de zaken in beeld brengt.

Het verbaast me dat u zich in geen veertien dagen om de toestand in Lokeren heeft bekommerd. U zegt ongevoelig te zijn voor de druk. Ik hoop dat u niet ongevoelig bent voor de realiteit : het kan toch niet dat de politie een wapen op iemand richt enkel en alleen omdat de betrokkene een donkere huidskleur heeft. De methodes die in Lokeren worden toegepast, doen denken aan Amerikaanse praktijken. Steeds meer gemeenten zijn geneigd naar die methodes te grijpen.

Mevrouw **Kristien Grauwels** (Agalev-Ecolo) : Ik vroeg uitleg en documentatie over het nuloverlastproject, precies aan de personen die het project opstartten.

De reacties van de omwonenden hebben mij nog niet bereikt. Misschien kan de heer Anthuenis mij deze bezorgen ? Ik ben zeker geen voorstander van dit beleid, doch ik volg het met een kritische kijk.

De heer **Filip Anthuenis** (VLD) : U mag het rapport eerlang verwachten.

Lokeren is veiliger dan vroeger. Tegelijkertijd is er geen sprake van New Yorkse toestanden. De aanpak van de politie in Lokeren is niet onrustwekkend, integendeel. Het project heeft ook niets te maken met een extreemrechtse koers. Lokeren wenst die helemaal niet te varen.

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : Ik ben bereid rekening te houden met objectieve informatie en zal dan ook de burgemeester om een verslag vragen. Ik wil mij echter niet baseren op televisieprogramma's omdat die voor interpretatie vatbaar zijn.

Voor wie zijn beklag wil doen over de politieambtenaren, bestaan er tuchtprocedures. Ik ben verantwoordelijk voor de ordediensten en ik zal niet toestaan dat de politie het slachtoffer wordt van een lastercampagne. Politie

en rijkswacht moeten a priori gerespecteerd worden omdat zij een gevaarlijk beroep uitoefenen.

In geval van nalatigheden zal ik onverwijld tuchtmaatregelen treffen. Ik kan echter niet aannemen dat bepaalde personen trachten degenen te discrediteren die bij problemen klaar staan voor een, op die momenten, dankbare bevolking.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

PERSENEELSFORMATIE VAN DE RIJKSWACHT

Vraag van de heer Olivier Chastel tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de personeelsformatie en de personeelsbezetting in de rijkswacht" (nr. 631)

De heer **Olivier Chastel** (PRL FDF MCC) : De minister verklaarde dat de oprichting van de interpolitiezones geen probleem is.

De gemeentelijke autoriteiten moeten nochtans vóór de toepassing van de wet nagaan of de formaties volledig zijn. In tal van politiekorpsen is er echter een verschil van 10 tot 15 % tussen de vooropgestelde formatie en de personeelsbezetting.

Toen het Octopusakkoord werd gesloten, telden de brigades die met de gemeentepolitiekorpsen moeten samensmelten, 8.169 rijkswachters, tegenover nog slechts 7.976 in oktober 1999.

In Charleroi telt de formatie van de drie brigades van de interpolitiezone 227 rijkswachters. Ten tijde van het Octopusakkoord was dat aantal gedaald tot 210, en in oktober 1999 bedroeg het nog slechts 198, of 29 eenheden minder dan de personeelsformatie.

Kan de minister ons de verzekering geven dat de personeelsformaties van de rijkswacht volledig zullen zijn vóór de wet van 7 december 1998 in werking treedt ?

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : De wet op de rijkswacht stelt de personeelsformatie vast op 15.563 eenheden voor de operationele diesten, op 222 voor de bijzondere politie-eenheden, en op 2.500 voor het logistieke korps. Vooral dat logistieke korps kampt met een probleem van onderbezetting. In de operationele diesten bedraagt het personeelstekort 7,69%. Het aantal manschappen van de territoriale brigades werd al met 78 verminderd sinds de goedkeuring van het Octopusakkoord. Vandaag vielen er daar nog eens 122 af omdat de geldkonvoien, de luchthavenpolitie en de bijzondere politie-eenheden moesten worden versterkt.

In vergelijking met de personeelsbezettingen voor de veiligheidscontracten vertoont de bezetting van de territoriale brigades nog altijd een overschot van 199 personen.

De districten van Charleroi stellen vast dat hun personeelsbezetting, zoals elders in het land, slinkt. Die situatie wordt verholpen zodra de bezettingen voor de andere operaties volledig zijn.

Het gerucht als zou de rijkswacht haar territoriale brigades afslanken om de uitvoering van het Octopusakkoord te blokkeren, heeft ten onrechte onrust gewekt, aangezien het nergens op stoelt.

De heer **Olivier Chastel** (PRL FDF MCC) : Het antwoord zal de gemeentelijke autoriteiten geruuststellen.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

PROCEDURE VOOR REGULARISATIE VAN BEPAALDE CATEGORIEËN VREEMDELINGEN

Vraag van mevrouw Géraldine Pelzer-Salandra tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de bekendmaking van de procedure voor regularisatie van bepaalde categorieën vreemdelingen die op het grondgebied van het Rijk verblijven" (nr. 633)

Mevrouw **Géraldine Pelzer-Salandra** (Ecolo-Agalev) : De regularisatieprocedure kan enkel slagen als alle asielsezoekers correct worden geïnformeerd. Men moet zich ten minste een even grote inspanning getroosten als die welke met betrekking tot de informatie over de millenniumbug werd geleverd. Welke financiële middelen zullen daarvoor worden uitgetrokken en welke kanalen zullen worden aangewend om die informatie zo goed mogelijk te verspreiden ?

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : In samenwerking met de Federale Voorlichtingsdienst en met het Centrum voor gelijkheid van kansen zal een op de doelgroep gerichte informatiecampagne worden gevoerd. De minister van Binnenlandse Zaken coördineert de campagne en verstrekt de financiering. Maandag 13 december heeft op het kabinet een vergadering plaatsgevonden.

Het Centrum voor gelijkheid van kansen zal een informatiebrochure in vijf talen aan de gemeenten en de OCMW's bezorgen. Het call center van het Centrum voor gelijkheid van kansen zal in de drie weken voor het indienen van de aanvraag de nodige versterking krijgen. Het Centrum voor gelijkheid van kansen zal over heel België informatievergaderingen houden. Ten slotte wor-

den de gemeenten – in principe in de loop van volgende week – met een circulaire geïnformeerd.

Mevrouw **Géraldine Pelzer-Salandra** (Ecolo-Agalev) : Het verheugt me dat een brochure op komst is, maar zou een televisiespotje niet nuttig zijn ?

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

UITWIJZING VAN ROMA-ZIGEUNERS

Vraag van de heer Pieter De Crem tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de uitwijzing van Roma-zigeuners in Gent" (nr. 637)

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : Op 9 december 1999 maakte de OPR Roma bekend dat enkele in Gent verblijvende Roma-zigeuners een uitnodiging ontvingen van de wijkpolitie van Gent-centrum om zich te melden voor een verblijfscontrole. De hoofdcommissaris en de burgemeester van Gent waren niet op de hoogte. Het wijksecretariaat zou zijn opdrachten rechtstreeks krijgen van de autonome afdeling Vreemdelingenzaken op de dienst Bevolking. Die afdeling krijgt haar bevelen rechtstreeks van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

De Gentse burgemeester had sinds oktober nochtans een rustpauze ingelast in het meewerken met de uitwijzingen tot er volledige duidelijkheid zou komen over het te volgen beleid.

Het is begrijpelijk dat de huidige toestand opnieuw verwarring schept in Gent. Vandaar dat ik de minister enkele vragen wil stellen.

Zijn er nieuwe uitwijzingen van Roma-zigeuners uit Gent gepland ? Waarom werden de burgemeester en de hoofdcommissaris niet op de hoogte gebracht van het bevel tot verblijfscontrole ? Wanneer komen er duidelijke procedures voor het uitwijzingsbeleid ? Waren de regeringspartners op de hoogte van een nieuwe uitwijzingsactie ? Kaderen deze geplande uitwijzingen in een nieuwe cyclus van uitwijzingen ? Zijn de dossiers van de in oktober gerepatrieerde Slovakken verder opgevolgd ? Zij zijn ondertussen allemaal terug in Gent en hernamen daar hun vroegere activiteiten. Degenen die de uitwijzingen moeten uitvoeren, worden vaak fysiek onder druk gezet. De burgemeester geeft er de brui aan. Deze uitwijzingspolitiek faalt in Gent. Waarom concentreert de minister zich overigens uitsluitend op Gent ?

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : Mijnheer De Crem, ik weet ook dat u de antwoorden die ik geef, niet graag hoort.

De heer De Crem beweert een nieuwe episode in het falend beleid op het stuk van de uitzettingen te hebben beleefd. Die redenering houdt geen steek : het regeringsbeleid met betrekking tot de uitzettingen is integraal op kruissnelheid gekomen. Sinds 3 november vinden opnieuw gedwongen uitzettingen plaats : een bijzondere vlucht werd ingelegd en het aantal vrijwillige uitzettingen neemt toe.

De vraag van de heer De Crem is een non-vraag omdat hij de antwoorden in de pers heeft kunnen lezen. Er zijn geen nieuwe plannen met betrekking tot de uitzetting van Roma te Gent. Noch de burgemeester noch de hoofdcommissaris werden op de hoogte gebracht van de uitvoering van het bevel om de aanwezigheid van bepaalde personen op ons grondgebied te controleren. Het betreft een normale procedure die al jarenlang wordt toegepast. De Dienst Vreemdelingenzaken kan dat soort controles perfect zelf verrichten.

De burgemeesters werden helemaal niet voor een volledige feit geplaatst : het uitzettingsbeleid is duidelijk en algemeen bekend, enkel de heer De Crem schijnt er niet van op de hoogte te zijn. Met betrekking tot de uitzetting wordt voorrang gegeven aan de INADS.

De heer De Crem vraagt of de regeringspartners van nieuwe uitzettingsacties op de hoogte worden gehouden. Men moet een onderscheid maken tussen het politiek akkoord met betrekking tot de uitzettingen en de uitvoering ervan.

Het akkoord werd in overleg gesloten. De overige ministers moeten niet stelselmatig over de uitvoering van een beleid worden ingelicht. De regering heeft vertrouwen in mij.

Die uitzettingen kaderen niet in een nieuwe "uitzettingscyclus". De dossiers van de gerepatrieerde Slowaken werden niet in het bijzonder opgevolgd.

We zijn met de uitvoering van het uiteenzettingsbeleid begonnen : ik zal dat, zo nodig, blijven herhalen.

De bakens van het uitzettingsbeleid zijn uitgezet : ik zal dat zo vaak herhalen als dat nodig is.

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : De minister noemt mijn vraag een non-question. Dit is niet terecht. De problematiek is reëel en complex.

De dienst vreemdelingenzaken gaat totaal onoverzichtelijk te werk ten aanzien van het stadsbestuur van Gent. Ik raad de minister aan zijn schaduwminister van asielbeleid in de DVZ een aantal duidelijke richtlijnen te geven.

Hij zegt dat de uitwijziging van "*inadmissibles*" doorgaat. Uiteraard, die hebben altijd plaatsgevonden. De gemiddelde verblijfsduur van die mensen is over de laatste jaren ruim negen uur.

De Gentse situatie bewijst dat uw uitwijzigingsbeleid ontspoort.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

STUDENTEN EN GEMEENTERAADSVERKIEZINGEN

Vraag van de heer Pieter De Crem tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de deelname door studenten aan de komende gemeenteraadsverkiezingen" (nr. 650)

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : De participatie van jongeren aan de politieke besluitvorming is een hoeksteen van de representatieve democratie. Bij iedere verkiezing opnieuw wordt de problematiek van de deelname door studenten opgeworpen. Vele studenten nemen niet deel omdat zij niet gedomicilieerd zijn in de stad waar zij hun hogere studies volgen. In het verleden werden hieromtrent een aantal voorstellen ingediend.

Is de minister van plan in deze aangelegenheid bepaalde stappen te ondernemen of houdt hij het beleid van zijn voorgangers aan ?

Biedt de verdere veralgemening van het elektronische stemmen geen mogelijkheid om tegemoet te komen aan de behoefte van de studenten ?

Zal de minister een strenge toepassing eisen van de kieswetgeving, in het bijzonder die van het kiesverzuim en zal hij hiervoor aan de lokale besturen instructies geven ?

Indien ja, dient er geen overleg met de academische overheden op gang te worden gebracht ?

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : Luidens het koninklijk besluit van 16 juli 1992 betreffende de bevolkingsregisters en het register van de buitenlanders, worden de personen die om studieredenen niet op de verblijfplaats van het gezin verblijven als tijdelijk afwezig beschouwd en blijven ze in het bevolkingsregister van de gemeente ingeschreven. Ze kunnen dus niet op hun andere verblijfplaats worden ingeschreven.

Voor de gemeenteraadsverkiezingen gelden echter de bepalingen betreffende het stemmen per volmacht. Ook voor de provincieraadsverkiezingen geldt een gelijkaardige bepaling. Zowel voor de gemeenteraads- als voor de provincieraadsverkiezingen kunnen studenten dus met een volmacht stemmen als ze zich om redenen die

te maken hebben met hun studies, niet op het stembureau kunnen aanmelden.

Ik ben niet zinnens het besluit van 16 juli 1992 te wijzigen om studenten in staat te stellen zich te laten inschrijven in de bevolkingsregisters van de gemeente waar hun onderwijsinstelling zich bevindt. Door in te gaan op de wens van de studenten zich afzonderlijk in te schrijven, zouden hun ouders 80 % van de onderhoudskosten van hun inkomen kunnen aftrekken. Dat zou discriminerend zijn ten opzichte van de studenten die voortstuderen in de gemeente waar het gezin verblijft.

Een eventuele uitbreiding van de geautomatiseerde stemming doet hier niet ter zake.

De lijst van de afwezige kiezers wordt samen met de aangevoerde redenen aan de vrederechter van het kanton overgezonden. Als de rechter de gegrondheid van de aangevoerde redenen aanvaardt, wordt geen vervolging ingesteld. De kiezers wier redenen van verschuiving niet werden aangenomen, moeten voor de politierechtbank verschijnen.

Niet de minister van Binnenlandse Zaken, maar de politierechter beslist dus over de noodzaak tot vervolging. Het is evenmin de taak van de minister de gemeenten instructies te geven.

Ik zie niet in welk nut overleg met de academische overheden en met de artsen kan hebben. De Raad van de Orde is als enige bevoegd om op te treden tegen artsen die ongegronde doktersbriefjes afgeven.

Ik zal binnenkort een wetsontwerp indienen dat ertoe strekt de voorwaarden van het stemmen per volmacht te versoepelen.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

VEILIGHEID VAN HET VOETBALSTADION VAN CHARLEROI

Vraag van de heer Pieter De Crem tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de veiligheid van het voetbalstadion van Charleroi" (nr. 651)

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : Op zaterdag 17 juni 2000 wordt in Charleroi de wedstrijd Engeland-Duitsland gespeeld. Dit sportieve treffen is jammer genoeg niet van risico's ontdaan. Niet in het minst omdat in het verleden gelijkaardige wedstrijden ontaard zijn.

Bovendien wordt de wedstrijd in Charleroi gespeeld. Behoudens de inplanting ervan, verhoogt het concept van het stadion op zijn zachtst gezegd de onveiligheid.

Voldoet het stadion nu reeds aan de voor dit tornooi geldende veiligheidsbepalingen ?

Zal de ongewone inplanting van de zitplaatsen niet bijdragen tot een gevoel van onveiligheid ?

Wenst de regering zo een veiligheidsrisico te lopen ?

Heeft zij kennis van de bezorgdheid van de organisatoren hieromtrent ?

Kan de wedstrijd uit veiligheidsoverwegingen niet in een ander stadion worden gespeeld, bijvoorbeeld in het Koning Boudewijnstadion te Brussel ?

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : Als minister van Binnenlandse Zaken heb ik geen specifieke normen uitgevaardigd voor de stadions waar Euro 2000 zal plaatshebben. Zoals de andere stadions van het Euro 2000-tornooi wordt ook het stadion van Charleroi sinds twee jaar geregeld geïnspecteerd door de voetbalcel van het ministerie van Binnenlandse Zaken. Bij de laatste inspectie, op 13 september, werden onder andere opmerkingen gemaakt over de hoogte van de omheining, over de relingen op bepaalde plaatsen en over de breedte van de wandelzones. De inspectiediensten van de brandweer hadden niets op te merken over de zitplaatsen.

Ik heb de inspectiediensten ook laten nagaan of de stadions conform zijn met de voetbalwet en de uitvoeringsbesluiten. Wanneer de burgemeester van Charleroi oordeelt dat de veiligheid niet gegarandeerd is in het stadion, moet hij er zelf voor zorgen dat daar niet wordt gespeeld. Van specifieke bekommernissen bij de organisatoren is mij niets ter ore gekomen.

De keuze van een stadion, komt in de eerste plaats de organisator van de match toe. Het is ook zijn taak de nodige veiligheidsmaatregelen te treffen en in te gaan op de eventuele eisen van de lokale administratieve autoriteiten. Momenteel is er geen enkele reden om aan te nemen dat de matches niet gespeeld zouden worden in de geselecteerde steden. Mocht dat toch het geval zijn, dan moeten de organisatoren zelf andere stadions zoeken.

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : Volgens de minister moeten we waakzaam zijn, maar niet ongerust. Ik verwacht nochtans problemen voor de burgemeester van Charleroi.

De Nederlandse minister van Binnenlandse Zaken, Peper, heeft gisteren nog gezegd dat zogenaamde risicomatches niet op risicolocaties gespeeld mogen worden. Ik blijf erbij dat de match Engeland-Duitsland beter in het Koning Boudewijnstadion zou worden gespeeld.

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : Ik heb de heer Peper gisteren nog gesproken en hij maakt zich geen zorgen. De maatregelen worden in overleg genomen met de burgemeesters, de provinciegouverneurs, de ordediensten ... U kan gerust zijn.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

RIJKSWACHTBRIGADE VOEREN

Vraag van de heer Karel Van Hoorebeke tot de minister van Binnenlandse Zaken over "een conflict in de rijkswachtbrigade van Voeren" (nr. 661)

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU-ID) : In het kader van een reeds lang sluimerend conflict tussen een bepaalde rijkswachter en de rest van de brigade Voeren, zijn door tussenkomst van enkele hooggeplaatsten een aantal rijkswachters moeten verschijnen voor de bevoegde rijkswachtcommissie in Brussel en zouden zij het risico lopen verwijderd te worden.

Dit zou onaanvaardbaar zijn, vooral wat betreft eerste chef Zwakhoven, die ervan beschuldigd wordt zich niet neutraal op te stellen en de Vlamingen zou bevoordelen tegenover de anderstaligen. Dit is zeer verwonderlijk, aangezien hij zich altijd zeer rechtlijnig, streng en zonder onderscheid voor rang, taal of stand heeft opgesteld. Deze zaak neemt dus een oneerlijke taalpolitieke wending.

Bovendien wordt betrokkene zowel door de bevolking als door zijn korps volledig gesteund. Hij is er trouwens samen met anderen in geslaagd zijn brigade uit te bouwen tot een goed functionerende rijkswachtbrigade waarop iedereen een beroep kan doen.

Wat is in deze aangelegenheid de houding van de minister ?

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Nederlands*) : Ik werd ingelicht over klachten met betrekking tot spanningen in de brigade Voeren.

Ik heb onmiddellijk de inspecteur-generaal van de rijkswacht belast met een onderzoek. Deze dienst dient mij de resultaten ervan zo snel mogelijk mede te delen. Vanzelfsprekend zal ik deze zaak sereen behandelen.

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU-ID) : Ik dank de minister voor dit antwoord. Wij hebben vertrouwen in de minister, maar zullen dit dossier waakzaam blijven volgen.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

IMMIGRATIEAMBTENAREN

Vraag van de heer Bart Somers tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de immigratieambtenaren" (nr. 648)

De heer **Bart Somers** (VLD) : Op vorige vragen over de immigratieambtenaren heb ik als antwoord gekregen dat er snel een evaluatie zou komen.

Hoeveel immigratieambtenaren zijn er sindsdien op het terrein ingezet en op welke plaatsen ? Is de evaluatie al uitgevoerd ? Zo ja, wat zijn de bevindingen ?

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : In december werden twee uitzettingsoperaties georganiseerd. Eén naar Conakry, in Guinea, en één naar Cotonou, in Benin. Deze week komt er een derde naar Banjul in Gambia.

Er bevonden zich telkens twee ambtenaren ter plaatse. Drie personen worden naar Banjul gestuurd om het terrein voor te bereiden.

In Conakry was in een tweedelijnscontrole van twee vluchten voorzien evenals in een opleiding van de plaatselijke Sabena-medewerkers.

In Cotonou waren er problemen omdat de samenwerking met de plaatselijke autoriteiten mank liep. Het zal enige tijd vergen om dat op te lossen.

In januari zijn drie uitzettingsvluchten gepland. Op grond van de cijfers van de INADS zullen de bestemmingen (risicoluchthavens) worden bepaald.

Eind januari wordt een algemene evaluatie gemaakt. Op grond van die evaluatie zal worden bepaald hoeveel en hoe vaak immigratieambtenaren worden gestuurd, in hoeverre met de Europese partners wordt samengewerkt en of niet moet worden geopteerd voor immigratieambtenaren van de tweede generatie (dus in samenwerking met Buitenlandse Zaken). Persoonlijk ben ik voorstander van die oplossing. Immigratieambtenaren moeten niet noodzakelijk rijkswachters zijn. Sommige personeelsleden van de consulaten zijn daarvoor uitstekend geschikt.

De heer **Bart Somers** (VLD) : Ik dank de minister voor dit antwoord. Eind januari zullen wij hierover opnieuw vragen stellen. Ik deel uw standpunt dat preventief optreden beter is, doch ik vraag mij af of deze functie wel het best door rijkswachters wordt uitgevoerd.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

– *De commissievergadering wordt gesloten om 13.00 uur.*